

"De zwarte kat"

Ik zie mijn omgeving als beschermd, hout, een haard die altijd brandt. Een vrouw met grote rokken die tegen mij praat, 'wil je wat lekkers? Kijk eens wat ik voor je heb? En dan geeft ze mij zo'n heerlijk ruikende verse vissenkop. Ze legt hem voor mij neer, ik ruik hem al van verre aankomen, haar handen ruiken ook naar vis. Dan ben ik alleen, ik hoor de haard knetteren. Soms spat er een vonkje uit het vuur op de grond, ik probeer er zo dicht mogelijk bij te gaan liggen. Kluif, kluif. Af en toe kijk ik op en zie Moeke in de verte bezig, ik weet niet waarmee. Als de vis op is, heb ik nog een graad op te knauwen. De splinters zijn scherp. Soms pakt ze hem dan weg, dat vind ik vreemd. Waarom mag ik niet knauwen? Dan loop ik wat rond, dat is lekker om te bewegen, binnen. Buiten is buiten, ver weg.

Ik ga dan soms naar Moeke toe om meer te vragen. Als ik haar kopjes geef langs haar rok voelt dat lekker zacht. Zij schijnt dat niet te voelen, ze ziet me niet eens, dat is jammer. Ik wil aandacht, ik wil dat ze me aankijkt, bukt en aait.

Ik voel mij haar gelijke, ook al verstaat ze mij niet als ik mijn stem laat horen. Ik weet heel goed wat ik wil alleen heeft zij lang niet altijd tijd voor ij, gat ij ook haar eigen gang. Ik herken dat. Ik heb veel vragen. Bijvoorbeeld wat ze precies doet als ze weg gaat. Ik ben dan alleen thuis. Vaak komt dan, en dan alleen, de rat onder de planken vandaan. Eerst heel beetje, dan steeds brutaler. Het is net of hij niet weet dat ik wel thuis ben. Daar komt hij dan achter! Als hij zijn hol in wil blokkeer ik die en ren achter hem aan. Dan jaag ik hem op, moet je hem zien rennen! Ik lag me een kriebel als ik zijn angstige ogen zie. Alsof ik heb met een klap kan neerslaan. Dat doe ik zachtjes, dat slaan. Het is net een bal. Als ik hem raak vliegt hij een eind door de kamer. Met een grote 'piep uit zijn snorharenbek. Ik vind hem stom dat hij alleen maar weg rent. Waarom wacht hij niet? We zouden iets samen kunnen spelen. Laatst tot mijn verrassing deed hij dat. Toen hebben we een oud stuk brood genomen en zijn we gaan voetballen. Zijn ho was een doel en de haard was het andere doel. Hij houdt niet van vuur mekte ik, hij was er bang voor. Alsof het vuur je iets doet. Ja, je moet er niet midden in gaan liggen, dat doet pijn. Ik heb hem uitgelegd dat het niet leeft, ook al beweegt het. Die rat weet echt niks! Toen heb ik het brood zijn hol in geslagen met mijn rechterpoot, een voltreffer! Dat was 1-0. Ik zei dat hij de bal zou gaan halen, maar toen hij het hol in ging heb ik hem niet meer terug gezien die dag. Ik denk dat hij bang was, of dat hij gewoon niet tegen zijn verlies kon. Ik wou dat ik meer vriendjes had, het is zo saai alleen in huis als er niemand is. Ik ben altijd blij als Moeke weer thuis komt. Er komt dan tegelijk een koude wind door de deur, dus kruip ik ver weg in de hoek. Het vuur gaat er ook helemaal van wapperen als ze binnen komt. Gelukkig is het maar even. Dan geef ik kopjes aan haar rokken en bukt zij zich en krijg ik mijn vis. Soms aait ze mij en geef ik eerst nog meer kopjes. Eigenlijk wil ik eerst de vis, dus dat is moeilijk twee dingen tegelijkertijd. Eten vind ik belangrijker dan kopjes geven. Een keer gaf ik kopjes aan de vis, omdat ze die in haar hand had. Toen rook ik ook helemaal naar vis! Heerlijk was dat. Alsof ik ook ene vis was, die een vis opat. Moeke stond er bij en zag het. Ze stond met haar handen in haar zij te lachten naar mij. Dat was leuk! We genoten samen van de vis. Ik zag het en heb haar dat luidkeels laten weten. Ze moest heel hard schateren toen ze mij hoorde en toen ik weer en toen zij weer. Zo ging het een paar keer. We waren echt in gesprek. Het leek wel een tweespraak of zang, hoe zeg je dat?

Fantastisch was dat! (*ongecorrigeerd*)

© februari 2016, Bart Cordu, BasicPublishing.nl